

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2021 • VII. Évfolyam • 2. szám • Ára: 1,25 lej

Leleplező Lélek

Amikor eljön (a Vigasztaló), meggyőzi a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A bűnről, amiért nem hittek bennem. Az igazságról, hogy az Atyához megyek, s többé nem láttok. Az ítéletről, mivel a világ fejedelme ítélet alá esett. (Jn. 16, 8-11.)

„Hiába fürösztöd önmagadban, Csak másban moshatód meg arcodat.” (József Attila: Nem én kiáltok) – **tükör!** – amíg nem nézek bele, addig van egy elképzelem, hogy hogy nézek ki, de ha bele-nézek, megláthatom ami szép, de azt is meglátom amit helyre kell tenni, ki kell igazítani.

János evangéliumát olvasva tudunk a bizonyágtevő lélekről, a valóságos vigasztalóról, de találkozunk kell a Lélekkel, aki *amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet.*

Mellbevágó kijelentések ezek. S ahogy olvassuk Jézusnak ezt a kemény beszédét, talán összeszorul kissé a szívünk. Hiszen mindannyiunk életében vannak olyan **dolgok**, amelyekről nem szívesen beszélünk, amelyet **próbálunk takargatni mások előtt.** Az Ige pedig egyértelműen arról beszél, hogy ezek bizony napvilágra kerülnek. Kikerül a szőnyeg alá söpört piszok. A Szentlélek tehát **néven nevezi** a bűnöket, **szembe-sít a valósággal.**

Nincsenek átmenetek, nincsenek kibúvók. Nagyon egyértelműen beszél Jézus. Mi az amit leleplez a Pártfogó? Először is, hogy mi a bűn. *A bűn az, hogy nem hisznek én bennem.* (9. v.) Megdöbbenve kérdezhetnénk, ahogy Jézus tanítványai faggatják Jézust az utolsó vacsorán, amikor az árulójáról beszél, hogy Uram, én vagyok az? Rólam mondod mindezt? Látod, itt vagyok, azért, hogy veled egy közösségben legyek, mégis azt mondod, hogy nem hiszek benned? Talán kicsit csalódottak vagy megdöbbenek vagyunk ezek hallatán. Vagy esetleg nem vesszük magunkra ezt a kijelentést: De mi a bűn? A Biblia egyértelműen kijelenti, hogy a bűn az Istentől való elzárkózást, távolodást jelenti. Aki tudna jót tenni, de nem teszi azt – mondja az Úr egy másik helyen – bűne az annak.

Mit jelent hinni Jézusban? Elsősorban elfogadni Őt, mint a mi Urunkat, egyedüli Megváltónkat. Azután elfogadni mindazt a jót, amelyet ő kínál számunkra. Jelen esetben azt a tökéletes életet leleplező és átformáló tükröt, akit nekünk is akar adni. Harmadsorban pedig engedelmeskedni neki. Törekedni arra, hogy a parancsolatait megtartsuk. Ha az életünkben még van rejtegetni-való, akkor itt az alkalom a felfedésre, megvallásra!

Azán ebbe a tökéletes tükörbe belenézve, azt mondja Jézus, hogy a Lélek leleplezi mi az igazság: *„az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé nem láttok engem.”* (10. v.) Vagyis azt jelenti ez, hogy Krisztus földi munkája az Ő mennybemenetelével lezárult. Neki mostmár a mennyekben kell munkálkodnia érettünk. A tökéletes megváltás megtörtént egyszer, s mindenkorra. Isten valóban bizonyítottá rajta az igazságosságát, így általa mi is megigazulhatunk. Ezért szükséges számunkra a Szentlélek, hogy bennünk munkálkodva, megérthessük, mennyire nagy szükségünk van erre az Igazságra. Látod-e azt, mennyire elesett vagy? Kérd az Ő Lelkét! Ha ismered az igazságot maradj meg abban!

A harmadik dolog pedig, amit elárul számunkra Jézus ebben az Igerészben a Szentlélekről, hogy leleplezi, mi az ítélet: *„az ítélet az, hogy e világ fejedelme megítéltetett.”* (11. v.) Ahhoz, hogy megértsük ezt a mondatot, szükséges látnunk, hogy elsősorban mit takar itt a világ szó.

Itt a világ szó, János evangélista használatában, sokkal inkább az Istenellenességet jelenti. Az Isten nélküli embert. János evangéliuma épp arról beszél, hogy a bűn uralkodik az Istentől elszakadt, lázadó emberen.

Milyen sokatmondó ez számunkra is. Hiszen a lázadó ember önmagában bizva, a maga erejére támaszkodva, azt hiszi, hogy ebben az elszakadásában válik igazán szabaddá. Mert csak önmagába tekint. De a Szentlélekkel telt ember tudja azt, hogy az Istentől való elszakadás a bűn rabságába visz, ahol az uralkodó rajta a világ fejedelme, azaz a legnagyobb ellenség: a Sátán.

Róla mondja Jézus, hogy megítéltetett, ahogy Pál apostol a Korinthusiakhoz írt levelében írja oly kifejezően: „Halál hol a te fullánkod? Pokol, hol a te diadalmad? Hála az Istennek, aki a diadalmat, a győzelmet adja nekünk, a mi Urunk Jézus Krisztus által.” Mint a fullánkját vesztett méhecske, mely zümmög még és ijesztget, de ártani már nem tud.

Tükör – mindannyiunknak szüksége van tükörre!

Hadd mondjam kicsit átalakítva az igehirdetés elején elmondott idézetet: Hiába fürösztöd önmagadban, Csak Isten Szentlelkében moshatód meg arcodat... szívedet. Adja Isten, hogy megálljunk a Lélek leleplező tükre előtt és kérjük együtt a zsoltárossal: „tisztá szívet teremts bennem, ó Istenem!” Ámen

Tötös Emese-Brigitta
Szilágyborzási egyházközség lelkipásztora

Hagyjad az Úrra a te útidat, és bízzál benne, majd ő teljesíti. (Zs. 37,5)

Szeretett keresztyén testvéreim! Visszanézve az elmúlt több mint egy esztendőre, köszönettel és hálaadással tartozunk az Úrnak, hogy ismét majdnem a megszokott régi rendben látogathatjuk templomainkat, magunkhoz vehetjük az Úrvacsora sákramentumait, gyülekezeteink színe előtt keresztelhetjük meg gyermekeinket, ifjaink is majdnem a régi rendben tehetnek fogadalmat Isten és a gyülekezetek színei előtt, valamint elköltözött testvéreinket is

tisztelettel kísérhetjük utolsó útjukra.

Ezért kell nekünk az Úrban bízni és reá hagyni életünket, mert „Emberekben lehetetlen a mi reménységünk, mindenekben tehetetlen az ő segítségük” Ez az elmúlt időszak nem volt könnyű számunkra, akik meg voltunk szokva, hogy templomba menés nélkül nincs vasárnap. De mi újból és újból megtapasztalhatjuk Isten gondoskodását, mert az Úr keze nem olyan rövid, hogy meg ne szabadíthatna, és nem olyan sü-

ket az ő füle, hogy meg ne hallgatná kérésünket. Isten már nagyon sokszor bizonyította, hogy szeret benünket, csak nekünk meg kell tanulnunk örülni a nehézségekben, bízni az Úr jóságában, és megtapasztalhatjuk az Ő mindent felülmúló szeretetét és békeességét.

„Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét”.

Áldás, békeesség Istentől!

Illés Jenő, SzE PSz elnöke

Szentlélek örömeivel fogadott Ige

- Pünkösdi pásztorlevél -

„... szüntelenül emlegetjük a mi Istenünk és Atyánk színe előtt hitből eredő munkátokat, szeretetből való fáradozásokat és a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett reménységetek állhatatosságát...” (1Thessz1,3)

Szeretett ünnepelő Testvéreim!

Pál apostol írja ezeket az elismerő mondatokat a Thesszalonikában élő keresztyén gyülekezetről. Messze terjedő jó hírük „sok zaklatás ellenére” keletkezett, mert befogadták Isten beszédét „Szentlélek örömeivel” (1Thessz.1,6). Isten Igéjének befogadása közöttük szintén mértékadó, „Mert a mi evangéliumunk nemcsak szavakban jutott el hozzátok, hanem erővel, Szentlélekkel és teljes bizonyossággal is” (1Thessz1,5).

Zaklatott lelkületű emberek készülnek a pünkösdi csodát ünnepelni. Zaklató körülmények között nyugtalan-kodunk valamennyien. Aggodalmaskodnak a betegek, a hozzátartozók, rettegnek a még egészségesek és a gyógyultak félnek a visszaesés ördögétől. Lelkileg, testileg megszegényedtünk, megroskadtunk, hatalmas veszteségeink vannak. A szorongás és a tagadás alagútjaiba menekült kortársaink kapaszkodókat keresnek. Mindenben bizonytalanok, ezért élédnek a babonák, szaporodnak a kuruzslók, ezért születnek összeesküvés fantáziák és lesz mindenkiből mindenben jártas mindentudó.

Óriási a mi keresztyén szolgálatusunk felelőssége ezekben az időkben. Lelkészeink, presbitereink, hívő gyülekezeti tagjaink ritka nehéz, de jóra fordítható körülmények között világító lámpások, békés menedékek és vigasztaló testvérek lehetnek. Sajnos, sok keresztyén is elveszítette bizodalma, és nemhogy mentésre igyekvő lenne, inkább mentésre szorul. A bajban gyakran előjönnek a lélek gyermekkori hibái és megszégyenítve az inogó hitűt fojtja a kételkedés mocsarába. Szomorú, ha önző testvérré ismerünk, elkeserítő, ha elutasító atyafival találkozunk, megbotránkozottató, ha mai samaritánusok nélkül vérbefagyva maradnak emberek. Döbbenetes az, ha nincs kórházi hely, ha az ápolók hiányoznak vagy már imádkozni sem lehet.

Istennek hála megmaradtak a hitvallók a gyülekezetekben! Amint Thesszalonikában, úgy itt és most jelentkeznek azok, akik a mai zaklatott világban készen állnak a segítségre. Ők azok, akik befogadták az evangéliumot a Szentlélek örömeivel. Ők azok, akik nemcsak meghallották a mennyei üzenetet, hanem azt úgy fogadták, mint erőt, amivel mindenkor erősödnek és erősítenek másokat. Vették a Szentleket, hogy annak hatalmában éljék a sors szeszélyes változásait, és a keletkező viharokban támaszok legyenek. Bizodalmat kaptak, amit továbbadnak, hogy a veszni látszó biztonság visszahozható legyen a megrendült világba.

Remélhetőleg minden gyülekezetünkben megmaradtak azok, akik pünkösdi lélekkel őrzik a nyáját, visszahívják a távolmaradókat és megújult erővel hirdetik Isten jóakarátának evangéliumát. Pál apostol le is írta Krisztus Jézus által életre hívott egyház meghatározását a hit, remény és szeretet összefüggésében. Amikor mi keresztyén a mi mai egyházunk létalapját, amely volt és jó lenne, ha azzá lenne, akkor érdemes ehhez viszonyulni. Az apostol a közösségben először a hitből eredő munkát méltatja. Másodsorban a szeretetből való fáradozást. Harmadszor az állhatatos reménységet.

Ünnepelő Testvéreim! Pünkösdi ajándéka a Szentlélek megérkezése. Ajándék, amely örökkévaló, amely jelen van viharban és napfényben, betegségben és egészségben, bölcsőnél és ravatalnál. Jelen van velünk, hogy munkálkodó hittel, fáradozó szeretettel és állhatatos reménységgel építsünk romokon, szolgáljunk egymásért, imádkozzunk erővel!

Áldott pünkösödöt adjon valamennyiünknek kimeríthetetlen kegyelméből és határtalan irgalmából!

Nagyvárad, 2021. pünkösdi havában

Csúry István, püspök

Hithű presbiterré lenni

“Legeltessétek az Istennek köztetek lévő nyáját, gondot viselvén arra nem kényszerítésből, hanem örömet; sem nem rút nyereszkezésből hanem jóindulattal” (1Péter 5,2)

A presbiterség az egyik legszebb tisztség, amivel a Magyar Református Egyház, a lelki édesanya, kitünteti gyermekeit. Ugyanakkor a legfontosabb tisztség is, amely által a Szentlélek vezetése alatt az egyház fenntartja és kormányozza magát. Egyházunk számára ezért létfontosságú, hogy milyen presbiterei vannak. Olyan egyházunk lesz, amilyen presbitereket nevelünk. A presbitérium lelki megújodása az egyházunk megújodását jelenti. A megújodáshoz azonban világosan látnunk kell a krisztusi egységben való megújodásunkat az Ő akarata, tanítása szerint. A Kánonban leírt szabályzat világosan kiemeli a presbiteri tisztségre vonatkozó köteleseket. A méltányos, hűséges szolgálataink a gyülekezetben, családban, a világban ráteszi bélyegét a presbiter életére.

Az 1Korintus 12,28a-ik verse rámutat elhivatottságunk fontosságára: **És pedig némelyeket rendelt az Isten az Anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor prófétákul, harmadszor tanítókul.** Minden presbiter számára tanító jellegű a szeretet himnuszáról szóló ige üzenete: **“Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen én bennem, olyaná lettem, mint a zengő érc vagy**

pengő cimbalom”(1Korintus 13,1). Soha ne feledje el a presbiter, hogy milyen nagy felelőséggel kell lennie a reá bízott gyülekezet, elsősorban a saját körzetének lelki gondozása iránt. Ezért nagyon fontos az állandó nevelés, presbiterképzés, bibliaismeret. Tiszta keresztyéni lelkülettel szolgáljuk Istenünket, Urunkat és teljes szívvel, meggyőződéssel, hogy példamutatásunk legyen követendő példa e szekularizált világ és társadalom számára.

Talán soha nem volt ilyen nagy szükség a hűséges keresztyén emberek, lelkészek, presbiterek példamutató szolgálataira, mint manapság. Nem szabad elfelednünk, hogy a 2021-es év a presbiteri választások éve, ebből adódóan komolyan álljunk a választáshoz, mert olyan egyházunk lesz, amilyen presbitereket nevelünk vagy választunk.

Istennek végtelen szeretete legyen és maradjon mindannyiunkkal, adjon számunkra bölcs döntéseket a presbiteri választások alkalmával is, hogy csak Isten sugallatára és nem érdekeket előtérbe helyezve tegyük meg jelölésünket.

Tóth András
szövetségi elnök

ROMÁNIAI REFORMÁTUS EGYHÁZ SZERVEZETÉRŐL ÉS KORMÁNYZÁSÁRÓL

2006. évi 1. jogszabály (módosított és kiegészített jogszabály)

Az egyházközségi főgondnok és gondnok

23. §. Minden egyházközségben a hitvalló, köztiszteletben álló, egyházi kötelezettségeit buzgón teljesítő presbiterek közül egyházközségi gondnokot kell választani. Hasonló kritériumok alapján, az egyházközség presbitériumának határozata szerint egyházközségi főgondnok is választható. A gondnokot és főgondnokot a presbitérium a maga kebeléből választja.

24. §. Az egyházközség lelkipásztora és főgondnoka (gondnoka) alkotja az egyházközség elnökségét.

25. §. Az egyházközségi főgondnok kötelezései:

- a lelkipásztorral együtt képviseli az egyházközséget aláírási joggal az egyházi és világi hatóságok előtt;
- a presbitérium nevében felügyeli az igehirdetés, a vallástanítás és a gyülekezetépítés jó rendjét;
- a lelkipásztorral egyetértésben összehívja a presbitériumot és az Egyházközségi közgyűlést;
- felügyel az egyházközség összes ingó és ingatlan javaira, és mint a számvizsgáló bizottság tagja, kezelésük ellenőrzésében részt vesz;
- lelkipásztor elnöktársával együtt felelős az egyházközség költségvetésének, számadásának elkészítéséért, illetőleg betartásáért, a különféle adók és járulékok befizetéséért;
- a lelkipásztorral együtt aláírja a presbitérium határozatait, az egyházközség nevében kiadott szolgálati és egyéb bizonyítványokat, felterjesztéseket;

26. §. Az egyházközségi gondnok kötelezései:

Ott, ahol nincs egyházközségi főgondnok, vagy annak akadályoztatása esetén, végzi az előző cikkelyben felsorolt feladatokat. **Kötelezései:**

- gondját viseli az egyházközség vagyonának, az ezzel kapcsolatos munkálatokat időben elvégezteti;
- gondoskodik az egyházközség nagy értékű ingóságainak és ingatlanainak kezeléséről;
- gondoskodik arról, hogy az egyháztagok az egyház

fenntartására szolgáló és a felsőbb hatóságok által megszabott járulékot pontosan befizessék;

Ahol van főgondnok, a gondnok további kötelezéseit a presbitérium szabályozza.

27. §. A presbitérium szükség szerint választ egy vagy több vagyongazdát, aki(k)nek feladatait, megbízatása(uk) időtartamát és esetleges díjazását az állás szervezésére vonatkozó szabályrendelet állapítja meg.

A presbiter

28. §. A presbiter az egyházközség lelki, szellemi és anyagi ügyeinek intézésében, az egyházi önkormányzat gyakorlásában és az egyházi fegyelem fenntartásában közreműködő egyházközségi tisztségviselő. A presbitereket az egyházközség választójogosult tagjai a választhatóság jogával bíró, köztiszteletben álló, 25. életévüket betöltött egyháztagok közül választják, akik az istentiszteleteken rendszeresen részt vesznek, úrvacsorával rendszeresen élnek, az egyház munkáiban közreműködnek, az egyház rendtartásait és jogszabályait tiszteletben tartják, és tisztességes családi életet élnek.

Kötelezései:

- örködik az igehirdetés, a vallástanítás és a gyülekezetépítés jó rendje fölött;
- támogatja a lelkipásztort minden irányban egyházbüszkedő és egyházépítő munkájában;
- részt vesz a presbitérium gyűlésein, tanácskozásain és mindenfajta presbiteri továbbképzőn;
- közreműködik a presbitérium által alkotott bizottságokban, s külön megbízatások esetén azok teljesítésében eljár;
- buzdítja az egyházközség tagjait az egyház iránti kötelezettségeik teljesítésére, a híveket szeretettel figyelmezteti Isten törvényeinek megtartására, megintázza azokat, akik rendetlenül élnek (1Thessz 5,14);

Folytatás a 4. oldalon

Az egyházközségi főgondnok és gondnok

- f) rendszeresen látogatja az egyházközségnek felügyeletére bízott tagjait, különösen az elhagyottakat, betegeket, a lelkipásztori és missziói munkában a lelkipásztornak segít, látogatásairól a lelkipásztornak jelentést tesz;
- g) mind magán-, mind családi életében az egyház iránti törhetetlen ragaszkodásával, tisztos magaviseletével, az istentiszteleten való buzgó részvétellel, a sákramentumokkal való éléssel az egyháztagok előtt példát mutat.

29. §. Elveszíti tisztségét az a presbiter, aki:

- a) három egymás után következő presbiteri gyűlésen nem jelenik meg, és elmaradását a presbitérium felhívásának

kézbesítésétől számított 15 nap alatt nem igazolja;

- b) aki vonakodik a számára kiosztott munkát teljesíteni;
- c) aki elhanyagolja az istentiszteletek látogatását;
- d) aki nem él rendszeresen úrvacsorával;
- e) aki akár házasságkötésénél, akár – vegyes házassága esetén – nemén lévő gyermekeinek református nevelésében és taníttatásában egyházunk kárára jár el.

Ezek a mulasztások és cselekedetek a presbiteri tisztség – presbitériumi vagy fegyelmi határozattal történő – elvesztését vonják maguk után.

30. §. A presbiter az egyházközségtől fizetést nem kaphat. Az egyházközség főállású tisztségviselője – kivéve a Kánonban meghatározott eseteket – presbiter nem lehet.

„Egymásnak terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Galata 6,2)

A Nagybányai Református Egyházmegye Presbiteri Szövetségének igei mottója Pál apostolnak a galatákhoz írott levele, amelyben Krisztus törvényének betartására figyelmeztet. Ezzel az igével hívjuk képzésekre, munkaulésekre presbiterestvéreinket, amivel buzdítani és biztatni akarjuk őket arra, hogy érezzék keresztyényi kötelességüknek segíteni embertársaikon, szavakban és tettekben legyennek egymás terhének hordozói. Ők, mint az egyházközségek élénjárói legyenek azok, akikre támaszkodhatnak a tagok és a mai zűrzavaros világban legyen meg bennük a krisztusi magatartás és életvitel. Hívó emberekként olyan cselekedeteket vigyenek véghez, amelyből a másik megérzi, hogy nem közömbös számukra embertársaik baja, szenvedése, segíteni, vigasztalni akarják a rászorulókat, szenvedőket és a tettek mellett imádságban is hordozzák egymás terhét is.

Idén is, mint minden év elején, munkaulésre hívtuk meg egyházmegyénk főgondnokait, gondnokait **2021. február 9-én**. A találkozás a Nagybánya-óváros templomában történt, betartva az előírt egészségügyi szabályokat. *Nt. Bak Enikő* a helyi gyülekezet lelkipásztorának nyitó áhitatával vette kezdetét a találkozó, aki a Példabeszédek könyvének 14, 29 verse alapján magyarázta Isten ígését. A lelkipásztorasszony beszélt arról, hogy a világot a türelmetlenség jellemzi úgy a családban, ahol a bezártság okozza a feszültséget, valamint a gyülekezetekben is, ahol a tervezett feladatok elé gördített akadályok gátolták azok megoldását. Kiemelte a presbiteriek felelősségét ebben a pandémiás időben, akiknek meg kell tanulniuk a türelmetlenség okozta feszültségeket elhárítani, felismerni és orvosolni a gyülekezetben adódó problémákat. Az ige figyelmeztet arra, hogy a türelmes ember nagyon értelmes ember, a türelem a fejben dől el és a szeretetből táplákozik. A szeretetből fakadó türelemmel bizalmat keltünk embertársainkban, és Pál apostol szavai erre bátorítanak, hiszen „a szeretet türelmes, jóságos.”

Az egybegyűlteket *Lakatos Nella*, az egyházmegye elnöknője köszöntötte, majd a számbavételt követően pár perces néma felállással tisztelegtünk két gondnok testvérünk emlékére, akiket magához szólított a Teremtő. Az elnöknő beszámolt a tavalyi év tevékenységéről. Hangsúlyozta, hogy a világban tomboló járvány rányomta bélyegét egyházmegyénk munkájára is. A tervezettek közül az egyházmegyei konferenciát Isten kegyelméből sikerült megtartani és a témája kapcsolódott a meghirdetett Eucharisztia évéhez.

Nt. Lovász István Máramarossziget lelkipásztora tartott előadást *Miért (nem)úrvacsorázunk?* címmel.

Az elnöknő köszönetét fejezte ki a jelenlevőknek azért, hogy az egyházközségekben minden presbiter előfizette az Óráló lapra, és a tagsági díjat is befizette. Az anyagiakról *Székely Erzsébet* presbiter, megyei szövetségünk pénztárosa számolt be.

Összeállítottuk az idei év munkatervét, figyelembe véve a kerületi tevékenységek időpontját. Erre az évre igei vezérigénk János 1 levelének 4,16 verse lesz, amivel a krisztusi szeretetre fókuszálunk. Ebben az évben is szeretnénk részt venni a kerületi presbiterképzéseken, konferencián, az egyházmegyénkben pedig megtartani a tavalyról elmaradt kisköri képzést (Ft. Ravasz László volt püspökünk élete és munkássága), betekintést nyerni kerületünk 100 évi tevékenységébe és szeptemberre terveztük a megyei konferenciánkat. Nem feledkeztünk meg arról sem, hogy ebben az évben presbiterválasztásokra kerül sor, így augusztusra egy Csendes presbiter napot iktattunk be munkatervünkbe, ahol a presbiteri tisztség fontosságáról, feladatairól, a presbiteri eskü szövegének jelentőségéről és azok betartásáról fogunk tanácskozni.

A találkozon szabadbeszélgetés keretén belül a főgondnokok, gondnokok beszámoltak a tavalyi évben végzett tevékenységekről, sikerekről és gondokról.

Az elnöknő megköszönte az egyházközségek vezető tisztségbetöltő presbiterének a találkozéhoz való pozitív hozzáállásukat, egészséget, békességet és sok-sok türelmet kívánt az előttük álló próbatételes időszakra.

Isten gazdag áldása legyen mindannyiunk életén, családján. Vigyázzunk magunkra, vigyázzunk egymásra!

Lakatos Nella
egyházmegyei elnök

Regionális Presbiteri Konferenciák

A tavalyi év, a koronavírus miatti korlátozásoknak tulajdoníthatóan, nem bővült olyan közösségi alkalmakban, amelyeken egyházmegyénk gyülekezeteinek tagjai találkozhattak egymással és együtt épülhettek Isten ígéje, valamint egymás hite által. Sorra maradtak el azok a találkozók, konferenciák, amelyek után sokak szíve vágyakozott. Reméljük, ez az idei év ebből a szempontból másként fog alakulni! Bár még nincs teljesen a hátunk mögött a koronavírus járvány minden kellemetlensége, Isten kegyelméből mégis vannak olyan kedvező jelek, amelyek biztatóak.

Ilyen biztató alkalmak voltak egyházmegyénk **Regionális Presbiteri Konferenciái**, amelyeket az Úr segítségével, áprilisban, három helyszínen megtarthattunk. A *Kraszna-menti régió Szilágyperecszenben* gyűlt össze **április 11-én** (80 résztvevő). A *Berettyó-mentiek Szilágybagoson* találkoztak **április 18-án** (35 résztvevő). *Sarmaság és környéke gyülekezeteinek presbitereit pedig a Sarmaság-Bányatelep-i Egyházközség* látta vendégül **április 25-én** (54 résztvevő). Ezekről az alkalmakról szeretnék egy rövid beszámolót megosztani a kedves olvasókkal.

Minthárom alkalom vasárnap délután 6 órától kezdődött, amelyeken a *helyi lelkipásztorok nyitó áhítata és Szűcs János, a Presbiter Szövetség elnökének köszöntése* után a résztvevők *Bogya Árpád, szilágylompéti lelkipásztor* előadását hallgathatták meg, melynek címe: „Az egyház szerepe a változó világban”.

Nagyon aktuális kérdésekkel szembesített az előadó, amelyek, néha egészen provokatív módon, minden résztvevőt gondolkodásra serkentettek: *Van-e szükség az egyházra? Miért? Mi az egyház? Mi az egyház célja?* – Sokan az egyház lényegét a hagyományörzésben, az erkölcsi tanításban, a szórakoztatásban, a kikapcsolódásban látják. Isten viszont a Bibliában mást mond! *Ő a gyülekezet fő*

céljaként: a missziót, az evangélium hirdetését, a lelkek megmentésének a szolgálatát nevezi meg.

Változó világban élünk! Ez a mondat mindig érvényes volt az emberiség történelmében. Szembe kell néznünk a változó világ kihívásaival, viszont sosem szabad elfelednünk és figyelmen kívül hagynunk azt, hogy Isten nem változik, és az ő ígéje is ugyanaz, örökérvényű marad. Az Úr továbbra is üdvösségünkön munkálkodik és az egyházat is ebben a szolgálatban akarja megerősíteni, előrevinni. Ezért nagyon fontos, hogy a változó világban is, hívó emberekként, mindig találjuk meg a helyünket, a küldetésünket és állhatatosan, kitartóan tegyük azt, amire Isten minket elhívott!

Mi az egyház feladata egy változó világban? – hangzott a kérdés. Jólesően hallgattuk az erre megfogalmazott, egyenes, lényegretörő válaszokat:

- Lehet együtt változni a világgal (hiszen a technika, meg annyi minden más fejlődik), de úgy, hogy a lényeg soha ne változzon. Természetesen mindent meg kell vizsgálni az ige fényében. A keretek változhatnak, ha erre van szükség, de a lényeg nem! „*Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz*” (Zsid 13,8).

- Egy olyan közösségnek kell lennie a gyülekezetnek, ahol a Krisztust kereső

otthonra talál, ahol a szeretet nagy parancsolatai határoznak meg mindent, és ahol az ige és a Szentlélek világossága vezet.

- Mindezek mellett pedig, szükség van a hősies és bátor helytállásra, hiszen egy Istent nem szerető világban él Krisztus gyülekezete. Elengedhetetlenül fontos minden hívő számára a Biblia ismerete, hogy tisztán lássuk-értsük Isten akaratát. Szükségünk van a hitben való érettségre, melyet az Úr végez bennünk naponként, ha átadjuk neki az életünket. S vállalnunk kell az önmegtartóztatást, a kereszthordozást, mert ez jelzi azt, hogy valóban Isten útján járunk és nem tértünk el eredeti küldetésünktől.

Az előadás után, volt ahol közösen beszélgettek a résztvevők, volt ahol kis csoportokban mélyítették az elhangzottakat, viszont egyértelműen megállapítható az, hogy tartalmas és gyümölcsstermő alkalmak voltak ezek a konferenciák. Reméljük, hogy az itt kapott ajándékok, presbitereink szolgálata által, a gyülekezetek életét is gazdagítani fogják!

Legyen az Úré minden dicsőség, és neki köszönjük meg azokat az eszközöket is, akik által ezek az áldott alkalmak megvalósultak!

Bogdán Szabolcs-János

„Isten legyen minden mindenkben”

(1 Kor 15,28b)

2021. április 17-én Nagyváradon a Királyhágómelléki ReformátusEgyházkerület Presbiteri Szövetsége és a Sulyok István Teológiai Tudományok Intézete közös szervezésében tartotta a soron következő presbiterképzést a Nagyvárad-Újvárosi református templomban.

A nyitó áhítatot *Nt. Herdean Gyöngyi* helyi lelkipásztor tartotta Lukács 19.10 verse alapján. A történelmet sokféleképpen szemlélik, kutatják, mi keresztyének Krisztus eljövételéhez viszonyítjuk, aki megígérte, hogy visszajön ítélni eleveneket és holtakat. Hegel filozófus szerint a történelem az emberiség vágóhídja. Azért van egyház is, mert akármilyen történelmi szemléleten túl Istennek van egy üzenete, és azt sem a bűnös ember, sem a sátán nem tudja elhallgattatni, és Isten megtartja az anyaszentegyházat. Nekünk, embereknek küldetésünk van: tudnunk kell, hogy Isten nem mond le a teremtett világról. Isten új életre hív bennünket Jézus személyében, aki azért jött közénk, hogy helyreállítsa Istennel a kapcsolatot, hogy megkeresse és megtartsa azt, ami elveszett azért, hogy mi biztonságban legyünk az Ő kebelén.

Tóth András kerületi elnök megköszönte a szolgálatot, 1János 4.16b igéjével köszöntötte a megjelenteket, majd a Resicabányai Református Egyházközség lelkipásztorának 500 lej anyagi támogatást adott át a kerületi szövetség részéről.

A presbiterképzés központi témája: „*Fejezetek az egyetemes egyház történetéből*” és a fejezet első modulja: „*A keresztyén egyház kezdete*”, amiről *Dr. Papp György* a Kolozsvári Református Protestáns Teológia Intézet adjunktusa tartott előadást.

Egyháztörténet alatt Jézus Krisztus egyházának történetét értik és három kort különböztet meg: egyháztörténeti ókort, középkort és újkort.

Kétezer évvel ezelőtt az emberiség életében a Szentlélek kitöltésével megszületett a keresztyén egyház, amire a Heidelbergi Káté 54 kérdése ad feleletet. Egyház

a világ kezdete óta van, de keresztyén egyházzal csak az első pünkösd óta beszélünk. Maga az egyháztörténelem bemutatja, hogy Isten hogyan jár együtt az emberrel. Az első gyülekezetek Jeruzsálemben voltak, sokszínűség jellemezte őket, teljesen önálló életet éltek az apostolok által megbízott felügyelők vezetésével, akiket hol presbitereknek, hol püspököknek neveztek. Az egyháztörténet első megjelenése az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben és Pál leveleiben található, amelyeknek központi gondolata, hogy egyedül a Jézus Krisztusban való hit által van üdvösség. Hosszú folyamat telt el, míg megalakultak az egyház szövegei. Az apostolok után éltek az apostoli atyák, akik szembeszálltak a pogány írók gúnyolódásaival, és igyekeztek a vádakát megcáfolni. Nevezetesebb egyházatyák: Ireanaeus (178 körül), Tertullianus (200 körül), Cipriánus és Origenész (250 körül). Ezt a korszakot ókatolikusnak is nevezik.

Ireaneus lyoni püspök volt, legfontosabb írása a gnosztikus tanítás ellen írt könyve, címe *Az eretnesség ellen*, tartalma pedig, hogy a teremtő Isten azonos a megváltó Istennel. Isten az embert a maga képére teremtette, így hasonlónak vált Istenhez. Alaptétele az, hogy Isten emberré lett, hogy mi megistenüljünk. Tanította a Szentháromság egységét is, külön beszél a Logoszról, azaz az ígéről és külön a Szentlélekről, ami Isten bölcsessége.

Origenész az óegyház legnagyobb tanítómestere, tanít a megváltásról, hangsúlyozza, hogy a világnak szüksége van közbenjáróra, aki egyedül képes áthidalni az Isten és ember közötti szándékot. Ez a közbenjáró a Logosz, vagyis Krisztus, aki valóságos ember és mint Fiú, valóságos Isten. Ő Jézust nem tartja egyenrangúnak az Atyával, hanem csak teremtett Istennel.

Az *apostoli atyák* az ókeresztyén írók kis csoportja, akik még ismerhették Jézus apostolait, műveik pasztorális jellegűek, tartalmuk emlékeztet az Újszövetség apostolainak leveleire, és azt az átmenetet képviselik, amely az

Újszövetség világából a tradíció korszakába vezet. Nevezetesebb képviselői: Római Kelemen, Antióchiai Ignác, Barnabás, Hermas.

Céljuk a keresztyén hit elemeinek ismertetése, a keresztyénségre való felkészítés volt. *Antiochiai Szent Ignác* Antiochia püspöke volt, aki vallja mint Krisztus emberségét mind istenségét, támadja a dokétistákat, azokat, akik tagadták Krisztus emberi természetét és szenvedését. Hangsúlyozza a földi Krisztust, aki született, szenvedett és meghalt.

A fiatal egyháznak sok gondot jelentett a hamis tanítások jelentkezése, a rajongás, az igaz hittől való elpártolás. Ezek voltak a judaizmus, a nikolaiták, a gnoszticizmus, a marcionizmus, a montanus hívei.

313-tól kezdődött *Konstantin* kora, aki több kedvezményben részesíti az egyházat. Nikodémiában kiadja a milánói ediktumot, az első türelmi rendeletet, amely kimondja a keresztyén vallás szabad gyakorlatát, a papságnak adómentességet ad, a püspököket bíraskodási joggal ruházza fel, a vasárnapot munkaszüneti nappá nyilvánítja. Az ő korában öt pátriárkátus volt: Róma, Konstantinápoly, Alexandria, Antiochia és Jeruzsálem. Őt tartják az első keresztyén császárnak. Ebben az időben élet-halál kérdése volt annak a tisztázása, hogy kicsoda Jézus.

Arius, alexandriai püspök azt tanította, hogy Isten a végső ok, az örök változhatatlanság, és ha ez így van, akkor minden más teremtmény. Ebből az következik, hogy a Logosz vagy Krisztus is csak teremtmény, bár ő az elsőszülött minden teremtmény között. Ezt a tanítást Alexander, alexandriai püspök eretneknek bélyegezte és kizárta őt az egyházból. Az egyházszakadás elkerülése végett Konstantin császár 325-ben összehívta az első egyetemes zsinatot Nicaeába, ahol elfogadták a Nicaea-i hitvallást, amely kimondja Jézus Krisztus egylényegűségét az Atyával. Arius betoldott egy „i” betűt az u elé, ami az egylényegűt hasonló lényegűvé változtatta, ezért a zsinat

kizárta az egyházból, akit a császár kérésére sem voltak hajlandók visszafogadni. A Jézus Krisztus istensége körüli vita lezárult, de tisztázatlan a Szentháromság harmadik személyének a kérdése: kicsoda a Szentlélek. Ezt tisztázta a 381-ben Konstantinápolyba összehívott zsinat, ahol kiegészítették a niceaeai hitvallást a Szentlélekről szóló hitvallással. Ezt a hitvallást a nyugati egyház is elfogadta, de kiegészítette azzal, hogy a Szentlélek nemcsak az Atyától, hanem a Fiútól is származik. A két zsinaton nem döntöttek el Krisztus emberi mivoltának kérdéséről, amit 451-ben Chalcedonban összehívott zsinaton mondtak ki: Krisztus valóságos Isten és valóságos ember. Istensége szerint öröktől fogva született, és az Atyával mindenben egyenlő. Embersége szerint Máriától, a Szűztől és Istennek anyjától időben született, velünk emberekkel egyenlő, kivéve a bűnt.

Augusztinus püspök teológiája két eszmecsoport körül kristályosodik ki: a bűn és kegyelem, és az egyháztól való tanítás. Az ő egyháztana győzött a kegyelemtana fölött, amit Kálvin is elfogad.

A középkori egyház vallásos életét az ellentmondások jellemzik. Az egyszerű nép vallásos élete a Mária-kultusz, a szentek, az ereklyék fele tolódt. Körmeneteket, zarándokutakat, búcsújárást szerveztek. Ennek a kornak a jellemzője az uralkodás és meggazdagodás vágya, valamint a szigorú aszkézis és diakónia volt. 1414-ben Konstanzba összehívták a második egyetemes zsinatot, és új pápát választottak: V. Mártont. Megszűnt a 37 éve tartó nyugati egyházszakadás. Itt foglalkoztak Husz János ügyével, akit meg sem hallgatva halálra ítélték és kivégeztettek. 1431-ben összehívták a harmadik egyetemes zsinatot, ahol a reformok érdekében megpróbálták korlátozni a pápai követeléseket. A kudarcok dacára is a reformeszmék lapangva, de tovább éltek, mert a Szentírásból tanult igazság örök.

Lakatos Nella, kerületi jegyző

Imádság járvány után

A Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia arra kérték egyházukat és híveiket, hogy június 6-án, vasárnap délelőtt emlékeztessenek a harangszavával az elhunytakra, a járvány okozta veszteségeinkre. Legyen az a harangzúgás a hálaadás kifejezője is azért, hogy megmaradtunk, hogy Isten segítségével újat kezdhetünk. Kérték, imádkozzák minden templomban a vasárnapi istentiszteleten, szentmisén ezt az imádságot:

Mennyei Atyánk! Hűséges Istenünk! A veszteség, a bezártság, a betegség, a tanácstalanság terhe sújtott minket az elmúlt időben. Gyászolunk. A Te kezébe ajánljuk azokat, akik elmentek. Tőled kérünk vigasztalást az itt maradóknak.

Számba vesszük veszteségeinket, keressük egymást, az újrakezdés lehetőségét, és keresünk Téged, az élet Urát

és megtartóját. Kérünk, Szentlelked által mutasd meg nekünk szándékat, amikor meg akarjuk érteni azt, ami körülöttünk és bennünk történik.

Köszönjük, hogy megtartottál minket ebben a bajban és megpróbáltatásban.

Köszönjük, hogy vannak, akik ott állnak a betegek mellett. Ők naponta azért dolgoznak, hogy megmentsek életünket a járványtól. Adj nekik továbbra is erőt, kitartást, hitet és reménységet.

Adj nekünk is erőt és figyelmet, hogy meglássuk a bajbajutottakat, és segíteni tudjunk nekik.

Mutass utat nekünk, akik ezután jobban, szebben, nagyobb hittel és szeretettel akarunk élni.

Áldd meg egyházunkat, hazánkat és minden embert, akiknek életet ajándékoztál.

Jézus Krisztus, a Te Fiad által.

Ámen.

(reformatus.hu nyomán)

"Az imádság adja az olajat a keresztény ember lámpásához."

Ferenc pápa

Drága Istenem! Előtted térdelek most. Kérlek gyűjts világosságot bennem ott, ahol sötétség van; erősíts meg ott ahol, gyengé vagyok; javítsd meg, ami eltört bennem; gyógyítsd meg, ami beteg bennem. Újítsd meg a békességedet bennem, és tölts be szeretetteddel! Ezért imádkozom magamért, a családomért, a barátaimért, sőt még az ellenségeimért is. Ámen.

**Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület
Presbiteri Szövetsége**

Megjelenik negyedévenként
Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens
Tóth András KRE PSZ - elnök
Lakatos Nella
(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)
Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

